

عنوان مقاله:

رویکرد قرآنی امام رضا علیه السلام در برخورد با گفتمان های دگراندیش و مخالف

محل انتشار:

همایش علمی پژوهشی قرآن کریم و میراث رضوی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

سید نصرالله حجازی - استادیار دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

ائمه شیعه علیه السلام نمادهای هدایت و لطف الهی هستند. راه حق در وجود ایشان نمود می یابد. رسالت هدایت و راهبری نسل بشر بر دوش اینان، به عنوان نمادهای انسان کامل است. ابوالحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام هشتیمین نور از ائمه شیعه می باشد که در سال 183 ق. به امامت رسیده و در یکی از حساس ترین ادوار، نزدیک به بیست سال رهبری جامعه را برعهده داشتند. ایشان در این دوران کوشش فراوانی در راه جذب دگراندیشان و مخالفان، همانند: زیدیه، اسماعیلیه، واقفیه، متصوفه، غلات، مفوضه، خوارج، مجبره و.. به سوی اسلام راستین نمودند. از دید نگارنده، این تلاش ها بر پایه الگوهای ارائه شده در قرآن مجید و سنت نبوی صلیه اله واله علیه همچون مولفه القلوب، مجادله احسن، اجاره و امان دادن، بازخوانی برای بازگشت به فطرت و سرشت پاک بشری، دادن ادله و معیارهای همه فهم، احسان و نیکی، بخشش و کرامت و... به انجام رسیده اند. این نوشتار به روش اختصار همبستگی های میان راهبرد تبلیغی تبیینی دعوت امام رضا علیه السلام با کتاب الهی و سنت نبوی را مورد بررسی قرار می دهد. در منطق جستار، امام علیه السلام از هر دو منبع عقل و نقل به موازات هم بهره گرفته و آن را در بستری فقهی کلامی به کار بسته اند.

کلمات کلیدی:

امام رضا علیه السلام، مخالفان و دگراندیشان، اصول دعوت و هدایت، قرآن مجید، تسامح و تساهل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/965274>

